

(بیماری تالاسمی و پیشگیری از تولد فرزند مبتلا به این بیماری)

بیماری تالاسمی یک بیماری خونی ارثی بوده که از والدین به فرزندان منتقل می شود.

انواع تالاسمی : ۱- تالاسمی مینور (نوع خفیف) ۲- تالاسمی ماژور (نوع شدید)

تالاسمی مینور : در تالاسمی مینور افراد ، ناقل ژن معیوب می باشند و به ظاهر سالم هستند و لی بعضی از آنها ممکن است از کم خونی رنج ببرند اگر چنانچه دو فرد ناقل (عروس و داماد) با هم ازدوج کنند ممکن است فرزند مبتلا به تالاسمی ماژور داشته باشند.

تالاسمی ماژور:

نوزادانی که با بیماری تالاسمی ماژور متولد می شوند در بدو تولد (۶ ماهگی تا یکسالگی) مشکل خاصی نداشته و سالم به نظر می رسند از ۶ ماهگی تا یکسالگی به بعد علائم کم خونی در کودک ظاهر شده و در صورت عدم درمان قیافه ظاهری کودک نیز تغییر می کند در معاینات بالینی پزشک بزرگی کبد و طحال در کودک قابل لمس می باشد که نشانه کم خونی شدید در کودک می باشد و برای جبران کم خونی بیمار مجبور است مرتب خون دریافت کند

درمان بیماری :

درمان بیماری به دو شکل امکان پذیر است:

۱- پیوند مغز استخوان که در حال حاضر تنها راه درمان قطعی بیماران بوده که در شرایط خاصی قابل انجام است

۲- درمان کمکی: مهمترین درمان بیماری تزریق خون تراکم به صورت مکرر است که معمولاً هر ۴-۵ هفته یک بار بر اساس وزن بدن انجام می شود.

به دلیل ورود آهن مازاد به بدن در طی تزریق خون و عدم توانایی بدن برای دفع آن لازم است داروی دفع کننده آهن به صورت روزانه تزریق شود تا از رسوب آهن اضافی در اعضای بدن مانند قلب و کبد و جلوگیری شود.

راههای پیشگیری :

۱- مراجعه به آزمایشگاههای غربالگری جهت انجام آزمایش تالاسمی به منظور مشخص کردن سالم یا ناقل بود زوجین ۲- عدم ازدواج دو فرد مینور ۳- در صورت ازدواج دو فرد مینور انجام دو مرحله آزمایش قبل از تولد (PND) الزامی می باشد. مرحله اول این آزمایشات قبل از بارداری و مرحله دوم در زمان بارداری و قبل از هفته دهم بارداری انجام می شود که در صورت بیمار بودن جنین ، سقط انجام می شود. مراجعه به موقع به آزمایشگاههای تشخیص قبل از تولد راهی مطمئن برای جلوگیری از تولد کودک بیمار تالاسمی می باشد.